



Turinys

| | |
|--------------------------------|-----|
| Įvadas | 8 |
| Taip gimė žvaigždė (1929–1954) | 16 |
| Auksiniai metai (1954–1960) | 56 |
| Primadonos stilius (1960–1983) | 132 |
| Vaikų ambasadorė (1983–1993) | 202 |

KAIRĖJE: Audrey Hepburn stambiu planu, filmuojant filmą „Pusryčiai pas Tifanį“.

ANKSTESNIEJI PUSLAPIAI. KAIRĖJE: Pozuojama su „Givenchy“ drabužiais filmui „Keistas veidelis“.

DEŠINĖJE: „Sabrinos“ filmavimo aikštelėje.

*„Man patinka žmonės,
kurie mane prajuokina.
Tikrai manau, kad labiausiai
mėgstu juoktis.“*

Labai vertindama savo kilmę ir Europos kultūrą, Audrey nesijautė patogiai Holivude, apsupta pompastiškų režisierių ir nerimtų žvaigždžių, su kuriomis turėjo mažai bendro. Ji susidraugavo tik su nedideliu ratu žmonių, įskaitant aktorius Jean Simmons ir Stewartą Grangerį bei prodiuserį Jerry'į Waldą su žmona Connie, kuri vėliau tapo geriausia Audrey drauge ir jiedvi iki mirties išliko seseriškai artimos. Į susitikimus su draugais jaunoji aktorė mindavo dviračiu, vilkėdama mėgstamiausią uniformą – rožinės spalvos kelnes su vyriškais marškiniais, surištais ties liemeniu. Po avarijos Beverli Hilse Audrey nebevairavo automobilio. Siekdama išvengti smūgio į priešpriešiais važiuojantį automobilį, ji trenkėsi į šokėjos mašiną, kuri, sužinojusi vairuotojos tapatybę, mėgino išvilioti kosminę sumą. Istorija baigėsi be pasekmių, Audrey buvo visiškai išteisinta, bet prarado norą sėsti prie vairo.

Audrey važiuoja dviračiu, 1954 m.



11506-2/56



„Gimiau turėdama didžiulį meilės poreikį ir siaubingą troškimą mylėti.“

Melas ir Audrey susituokė 1954 metų rugsėjo 25 dieną viduramžių protestantų bažnyčioje Biurgenstoke nedideliame svečių ratui skirtos ceremonijos metu. Audrey buvo kerinti, vilkėjo vieną garsiausių ir labiausiai kopijuojamų to meto vestuvinių suknelių, kurią sukūrė Pierre'as Balmainas. Satininis sijonas buvo žemiau kelių, vadinamojo „arbatinių ilgio“, nes tokio tipo suknelės dėvėtos arbatos priėmimuose. Prigludusi viršutinė dalis buvo susagstyta ilga sagų eile, ties kaklu sukurta aukšta apykaklė, ilgos suknelės rankovės pūstos, o juosmeni paryškino kaspinas. Audrey galvą puošė baltos gėlės. Tėvas dukters vestuvėse nedalyvavo; aktorę prie altoriaus vedė seras Neville'is Blandas, buvęs Didžiosios Britanijos ambasadorius Nyderlanduose. Sujaudinta baronienė van Heemstra buvo liudininkė santuokos, kuriai širdies gilumoje nepritarė. Nors atrodė tikrai įsimylėjęs Audrey, Melas baronienei pasirodė nepatikimas, kaip ir jos buvęs vyras, kuris paliko šeimą ir sukėlė dukrai tiek kančių. Į šią sąjungą Audrey sudėjo visas savo svajones. Merginos lūkesčiai buvo didžiuliai, ir ji nekantravo atsiduoti tiktai naujamai šeimai. „Man gyvenime nebuvo nieko svarbiau už santuoką su Melu ir galimybę turėti šeimą. Jei mums nebūtų reikėję pajamų, jau santuokos dieną būčiau atsisakiusi visų filmavimosi pasiūlymų“, – teigė ji. Audrey nusprendė vienodai jėgų skirti ir profesijai, ir žmonos vaidmeniui, ilgus darbo mėnesius derindama su santuokiniam gyvenimui skirtais laikotarpiais. „Manau, kad santuoką ir meną galima kurti vienu metu. Tik svarbu nepamiršti, kad abiem reikia pastangų.“

Audrey ir Melas Ferreras per savo vestuves, įvykusias 1954 metų rugsėjo 25 dieną. Ji vilkėjo Pierre'o Balmaino suknelę platėjančiu sijonu ir pūstomis rankovėmis.




Vykdydama prisiimtus įsipareigojimus, aktorė vis tiek sutiko filmuotis Johno Hustono režisuotame veiksmo filme „Menantis pikta“, kuriame vaidino Burtas Lancasteris. Šiame Meksikoje filmuotame vesterne Audrey vaidino vaikystėje įvaikintą kajovų indėnę, kuri kankinosi dėl savo dvigubos tapatybės. Vaidmeniui atlikti reikėjo ne tik jautrumo, bet ir drąsos, nes aktorė sutiko nesinaudoti dublerės paslaugomis ir pati joti ant eržilo. Šis neapgalvotas poelgis Audrey brangiai kainavo, nes ji nukrito nuo žirgo. Gali būti, kad dėl šios nelaimės moteris po kelių mėnesių neteko kūdikio, kurio laukėsi. Apie šią patirtį ir kitus išgyventus nesėkmingus nęstumus Audrey kalbėdavo retai. Skausmas, kurį ji pajuto, buvo per stiprus, toks, kokio dar nebuvo patyrusi gyvenime: „Maniau, kad netrukus išprotėsiu. Manyje liko tik pyktis ir priekaištai. Nesupratau, kodėl negalėjau turėti vaikų. Juk mudu su Melu taip mylėjome vienas kitą.“ Ji visada mylėjo vaikus. Būdama maža net darė gėdą motinai, priedama prie kiekvienos pamatytos lovelės ir mėgindama į rankas paimti kūdikį. Tuo metu, apimta sielvarto, Audrey surūkydavo po tris cigarečių pakelius per dieną ir neteko pavojingai daug svorio.

1960 metais ji su Burtu Lancasteriu filmavosi vesterne „Menantis pikta“. Filmuojant Meksikoje, Audrey nesikreipė į dublerę ir kaskadinį triuką atliko pati – nukritusi nuo žirgo, aktorė susilaužė keturis šonkaulius. Šioje nuotraukoje (DEŠINĖJE) Audrey keliama į lėktuvą, kuriuo turėjo būti parskraidinta į Los Andželą; po trijų mėnesių aktorė sugrįžo į filmavimo aikštelę užbaigti filmo.



Apimta nevilties, Audrey su vyru grįžo į Šveicariją ir išėjo metus trukusių atostogų. Tausojama ir mylima, ji pamažu ėmė sveikti, netgi sutiko pozuoti Richardui Avendonui iš „Harper’s Bazaar“. Gražesnė nei kada nors anksčiau, fotografuojama nuo karjeros pradžios pažįstamo fotografo, kuriuo labai pasitikėjo, ji pademonstravo aštuoniolika skirtingų drabužių, sukurtų didžiausių mados genijų: nuo „Dior“ iki Guy Laroche ir Pierre’o Cardino. Švytintis aktorės veidas atspindėjo ilgo ramybės laikotarpio nuotaiką, kuri atnešė dar vieną džiaugsmą – naują nėštumą. Jos vyresnysis sūnus Seanas gimė 1960 metų liepos 17 dieną. Apsiaustas Givenchy sukurtą krikšto skraistę, berniukas buvo pakrikštytas toje pačioje koplyčioje, kurioje prieš šešerius metus susituokė jo tėvai, apeigas taip pat atliko tas pats pastorius. „Kaip ir visos ką tik mamomis tapusios moterys, iš pradžių netikėjau, kad jis tikrai yra mano ir kad galiu jį pasilikti – emociškai kalbėjo Audrey. – ...Neabejoju, kad puiku tapti mama sulaukus 18-kos, bet jei lauki metų metus, to džiaugsmo neįmanoma apibūdinti.“ Aktorė nusprendė likti Šveicarijoje ir ten auginti Seaną. Šveicarija – neutrali šalis, ramybę išsaugojusi šimtmečius, o tai jai leido pamiršti karo baisumus ir sukeltą nerimą. Tad Audrey nusprendė ten įleisti šaknis. Jiedu su Melu ilgus mėnesius ieškojo namų. Pora šūkavo Ženevos ežero apylinkes, kol draugas jiems pasiūlė apsikankyti dvare, kuris, jo nuomone, aktoriams turėjo patikti. Tai buvo meilė iš pirmo žvilgsnio. Pirmą kartą Audrey „La Paisible“ (iš pranc. k. „Taikioji“), dviejų hektarų vaismedžių apsuptą XVIII a. vilą, išvydo pavasarį. Žydėjo vyšnios, ir Audrey atsistojo, kad galėtų pro automobilio stoglangį apžiūrėti rožiniuose žiedlapiuose paskendusį fasadą. Ji prisiminė pilve pajutusi virptelėjimą: ši vila ir buvo ilgus metus ieškotas prieglobstis. Tą akimirką Audrey užliejo absoliuti laimė, gyvenime ji nebetroško nieko daugiau. „Susilaukusi kūdikio pajutau, kad turiu viską, ko tik gali panorėti žmona.“



Audrey pozuoja su Melu Ferreru ir naujagimiu Seanu 1960 metų liepą.



Vaikų ambasadorė

(1983–1993)

Pasitraukusi iš viešumos, kad būtų kuo arčiau šeimos, Audrey grįžta į filmavimo aikštelę ir nusifilmuoja paskutiniame savo filme, kuriame jai tenka angelo vaidmuo. Tada pradeda kitokį aktyvistės gyvenimą ir kaip UNICEF ambasadorė ima tarnauti viso pasaulio vaikams. Ekrane, kaip ir gyvenime, buvusi aktorė lieka ištikima paprastumo elegancijai ir gerumui, kurį atskleidžia jos nepamirštama šypsena.

„Penkiasdešimt metų yra puikus moters amžius, – patikino Audrey. – Išsilaisvinusi iš motinystės vargų ir vaikų auginimo prievolės, ji gali gyventi intensyviau. Štai kodėl neteisinga bijoti amžiaus. Senėjimas gali pasiūlyti daug laimės, nežinomų džiaugsmų ir netikėtų atradimų.“

Jai ši laiminga egzistencijos akimirka sutapo su naujos meilės gimimu. Robertas Woldersas, kurį Audrey meiliai vadino Robiu, irgi buvo olandų kilmės, kultūringas, žavus ir geraširdis. Aukštas ir tvirtas vyras augino rudą žilstančią barzdą, todėl atrodė vyresnis už Audrey, nors iš tiesų buvo septyneriais metais jaunesnis. Jiedu susipažino per vakarienę, kurią rengė geriausia Audrey draugė Connie, Jerry'io Waldo žmona. Robertas pažinojo kino virtuvę, nes buvo vedęs velionę aktorę Merle Oberon. Tą vakarą jiedu ilgai kalbėjosi abiejų gimtąja – olandų – kalba ir dalijosi didžiausiais gyvenimo vargais. Audrey buvo ką tik išsiskyrusi, o Robertas prieš kelis mėnesius palaidojo žmoną. Vėliau jis prisipažino, kad įsimylėjo Audrey iš pirmo žvilgsnio: „Pamilau ją vos pamatęs, bet žinojau, kad ji nusivylusi meile, todėl negalėjau skubėti. Man tai tiko.“

Su paskutiniu gyvenimo partneriu Robertu Woldersu Audrey dalyvauja „Hotel Pierre“ surengtame vakarėlyje Niujorke. Švenčiamas parodos „Givenchy: 30 metų“ atidarymas 1982 m.





„Yra kelionių, į kurias išsiruošiama tik su vienu bagažu – savo širdimi.“